

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Chmelíka, Ph.D., a soudců Mgr. Pavla Hradeckého a JUDr. Martina Tomka ve věci

žalobce: **Správa železnic, státní organizace, IČO 70994234**
sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **ČSOB Pojišťovna, a.s., člen holdingu ČSOB, IČO 45534306**
sídlem Masarykovo náměstí 1458, 532 18 Pardubice - Zelené předměstí
zastoupená advokátkou Mgr. Evou Novákovou
sídlem Ovocný trh 573/12, 110 00 Praha 1

o zaplacení 823 746 Kč s příslušenstvím,

k odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 14. 3. 2022, č. j. 11 C 200/2020-113,

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu **se potvrzuje.**
- II. Žalobce je povinen nahradit žalovanému náklady odvolacího řízení 30 937 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta žalovaného.

Odůvodnění:

1. Okresní soud shora označeným rozsudkem zamítl žalobu, ve které se žalobce domáhal po žalovaném zaplacení 823 746 Kč s příslušenstvím (výrok I), a žalobci uložil povinnost nahradit žalovanému náklady řízení 61 615,02 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám advokáta žalovaného (výrok II).

2. V odůvodnění rozsudku okresní soud uvedl, že žalobce se domáhal zaplacení uvedené částky z titulu náhrady škody, která v majetku žalobce vznikla jako následek dopravní nehody ze dne [REDACTED] 2016 pod železničním mostem v katastru obce [REDACTED]. Při nehodě způsobené řidičem [REDACTED], a to vozidlem s návěsem [REDACTED] ve vlastnictví společnosti [REDACTED], pojištěného u žalovaného, došlo mimo jiné i k poškození mostu č. [REDACTED], na jehož opravu žalobce vyhlásil výběrové řízení. Následně byla provedena oprava za částku 2 243 334 Kč bez DPH, přičemž újma, která žalobci vznikla v souvislosti s dopravní nehodou, byla vyčíslena na 1 881 416 Kč bez DPH. Žalobci tímto vznikl nárok na úhradu uvedené částky proti žalovanému, který však v dílčích platbách uhradil toliko 1 057 670 Kč. Zbývající částky se proto žalobce domáhá soudní cestou.
3. Žalovaný s žalobou nesouhlasil, navrhoval její zamítnutí. Nesporoval, že automobilem pojištěným u žalovaného došlo ke vzniku škody v majetku žalobce, avšak nikoliv ve výši tvrzené žalobcem. Žalovaný si za účelem stanovení výše škody nechal vypracovat expertní posudek společností Kolumbus, s.r.o., z něhož vyplynula skutečná škoda 764 429 Kč, která byla žalobci spolu s dalšími souvisejícími náklady vyplacena. Žalobce vznesl námitky vůči expertnímu posudku, žalovaný tudíž požádal o jeho doplnění a následně žalobci doplatil zbývajících 289 235 Kč. Žalobce opětovně se závěry znaleckého posudku nesouhlasil a k doplacení požadoval částku uvedenou v žalobě. Podle žalovaného však žádným způsobem nedoložil svá tvrzení o škodě v této výši, nespecifikoval, jakým způsobem výši škody stanovil a není zřejmé, jaké položky ji tvoří.
4. Žalobce v písemném vyjádření uvedl, že cena prací souvisejících s odstraněním poškození mostu byla výsledkem soutěže o zadání veřejné zakázky. Žalovaným předložená expertní vyjádření žalobce nepovažuje za nezávisle zpracované závěry. Žalobce uvedl, že navrhuje vypracování znaleckého posudku, který si sám zadá a soudu za účelem prokázání v žalobě uplatněného nároku předloží.
5. K jednání nařízenému na den 13. 9. 2021 se žalobce bez omluvy nedostavil, soud tudíž jednal v jeho nepřítomnosti a jednání odročil na neurčito za účelem vyčkání předložení znaleckého posudku dle zadání žalobce. Okresní soud žalobce následně o předložení znaleckého posudku či alespoň sdělení, kdy posudek předložen bude, opakovaně neúspěšně urgoval a následně nařídil další jednání na 9. 3. 2022. Uvedeného dne v 6:41 hodin žalobce požádal o odročení jednání nařízeného na 8:30 hodin s odůvodněním, že dosud nemá k dispozici vypracovaný znalecký posudek. Okresní soud však žádosti o odročení jednání nevyhověl, neboť žádost o odročení jednání nepovažoval za včasnou, když okresnímu soudu byla doručena cca 2 hodiny před zahájením jednání ve věci samé a ani za důvodnou, neboť žalobce byl soudem od jednání dne 13. 9. 2021 3x urgován o sdělení, zda již má k dispozici vypracovaný znalecký posudek, případně, kdy bude zpracován. Na tyto urgencye soudu žalobce nijak nereagoval. Dle přesvědčení okresního soudu měl žalobce dostatek času na předložení navrhovaného znaleckého posudku, případně alespoň na sdělení informace stran jeho vypracování či termínu předložení soudu. Okresní soud proto věc projednal postupem dle ust. § 101 odst. 3 o.s.ř. v nepřítomnosti žalobce a při svém rozhodování vycházel z obsahu spisu a ve věci provedených důkazů.
6. Zjištěný skutkový stav okresní soud posoudil optikou příslušných ustanovení zákona o pojištění odpovědnosti a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Konstatoval, že v řízení bylo prokázáno, že dne [REDACTED] 2016 došlo k dopravní nehodě, kterou způsobil řidič vozidla vlastněného společností [REDACTED], pojištěného u žalovaného. Žalobce škodnou událost nahlásil žalovanému a uplatnil škodu ve výši 1 881 416,47 Kč, přičemž žalovaný na základě jím zadaného expertního posudku a doplňku tohoto posudku vyplatil žalobci celkem 1 057 670 Kč. Zbývající požadovanou částku jako neopodstatněnou vyplatit odmítl.
8. Žalobce se jednání před okresním soudem neúčastnil, z jednání se buď omluvil, případně nedůvodně požádal o jeho odročení a svojí neúčastí se tak zbavil možnosti být okresním soudem

poučen dle ust. § 118a o.s.ř. Ačkoliv žalobce v řízení navrhoval provedení důkazu znaleckým posudkem ke svému tvrzení o výši vzniklé škody, opakovaně uvedl, že vypracování znaleckého posudku si sám zadal a tento bude soudu předložen. Na následné výzvy soudu k předložení posudku však žalobce nijak nereagoval a ani netvrdil a neprokazoval, kdy a komu znalecký posudek zadal, příp. kdy by posudek mohl být soudu předložen. Okresní soud tudíž s ohledem na absenci žalobcem zadaného znaleckého posudku dospěl k závěru, že žalobce neunesl břemeno důkazní ke svému tvrzení, že skutečná škoda z předmětné dopravní nehody byla vyšší o částku požadovanou v žalobě. Žalobce ostatně podle přesvědčení okresního soudu neunesl ani břemeno tvrzení spočívající v uvedení konkrétních položek, které žalovaný v rámci pojistného plnění neuhradil, ačkoliv měly podle žalobce vzniknout v souvislosti s předmětnou dopravní nehodou. Žalovaný naopak v průběhu řízení tvrdil a prokazoval, že žalobci uhradil pojistné plnění v částce mající oporu v závěrech vypracovaného expertního posudku a jeho doplňku.

9. Okresní soud vycházejí z těchto úvah proto žalobu pro neunesení břemene tvrzení a břemene důkazního zamítl a v řízení úspěšnému žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení.
10. Proti rozsudku podal včas odvolání žalobce. V odvolání a jeho doplnění učiněném při jednání odvolacího soudu dne 16. 11. 2022 okresnímu soudu vytýkal, že při svém rozhodování vycházel toliko z expertního posudku předloženého žalovaným. Podle přesvědčení žalobce měl okresní soud přihlídnout k listinám předloženým žalobcem a své závěry o jejich obsahu promítnout do odůvodnění rozsudku. Závěry podávající se z expertního posudku a jeho doplňku žalobce odmítá, nesouhlasí s argumentací o amortizaci poškozeného majetku, která je v posudku zmíněna, a stejně tak odmítá, že by při kalkulaci výše náhrady za poškození mostu mělo být vycházeno z cenové soustavy URS. Žalobce se mohl předem domnívat na základě svých obchodních zkušeností pouze to, kolik bude oprava poškozeného mostu stát, avšak cenu opravy, která mu bude nabídnuta, nemohl ovlivnit. Nemohl pro cenu, která se žalovanému zdála být příliš vysoká, odstoupit od opravy dílu součásti trati, která je ze zákona provozována ve veřejném zájmu. Jako nesprávný pak žalobce hodnotil procesní postup okresního soudu, který jednání dne 14. 3. 2002 neodročil, ačkoliv důvod žádosti žalobce byl zcela konkrétní. Tedy nevyhotovení důkazu, který žalobce hodlal předložit. I tato vada tak podle žalobce měla vliv na nesprávné rozhodnutí okresního soudu. Žalobce dále doplnil, že již netrvá na vypracování znaleckého posudku, neboť je přesvědčen, že v řízení poskytl dostatečná tvrzení a důkazy k výpočtu v žalobě uvedené částky. Okresní soud ve věci rozhodl v rozporu s dikcí ust. § 2951 o. z., neboť v rámci náhrady škody je nutno zohlednit vše, co musí poškozený účelně vynaložit k obnovení původního stavu před škodnou událostí. To ostatně plyne z ustálené judikatury Nejvyššího soudu. Samotný rozsah prací, které souvisely se škodnou událostí, pak žalobce jasně specifikoval v oznámení pojistné události. Položky, které souvisely s jinými pracemi, v řízení neuplatňoval. Žalobce odkázal na své podání z 13. 9. 2021, z něhož plyne rozsah opravy, a protože skutečnosti vytýkané v odvolání nebyly okresním soudem zohledněny, navrhl zrušení rozsudku a vrácení věci okresnímu soudu k dalšímu řízení.
11. Žalovaný ve vyjádření k odvolání žalobce uvedl, že jej považuje za nedůvodné a naopak sdílí závěry rozhodnutí okresního soudu. Žalobce se v řízení před okresním soudem omezil na pouhé konstatování, že nesouhlasí s výší škody vyčíslené expertním posudkem společnosti Kolumbus, avšak neposkytl vlastní tvrzení zejména k výpočtu výše škody, jimiž by vysvětlil údajně nesprávné závěry expertního posudku. Žalobce tak neunesl svá tvrzení spočívající v uvedení konkrétních položek, které žalovaný v rámci pojistného plnění neuhradil, ač podle žalobce měly vzniknout v souvislosti s předmětnou dopravní nehodou. Žalobce neunesl ani břemeno důkazní, neboť znalecký posudek, který navrhoval a uváděl, že jej zadal k vypracování, soudu přes opakované výzvy nepředložil. V řízení tak nevyvstal žádný důvod, pro který by nebylo možné se řídit expertním posudkem, jehož věrohodnost a správnost nebyla jakkoliv relevantně zpochybněna, natož vyvrácena. Pro posouzení správnosti rozhodnutí okresního soudu pak není významným, že expertní posudek není znaleckým posudkem, jak namítá žalobce. Jak odborné vyjádření, tak

i znalecký posudek směřují k posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, přičemž odborná vyjádření jsou dokonce z důvodu hospodárnosti favorizována před znaleckými posudky. To však v žádném případě neznamená, že by sama o sobě měla nižší důkazní sílu. Tvzení žalobce týkající se určení výše škody žalovaný považuje za jsoucí v rozporu s ust. § 205a o.s.ř., neboť nebyla poskytnuta v řízení před okresním soudem a v řízení před soudem odvolacím k nim nelze přihlídnout. Nevyhovění žádosti žalobce o odročení jednání bylo z pohledu žalovaného zcela správné. Žalobce měl dostatek času na zaslání včasné omluvy a nešlo ani o omluvu důvodnou, neboť žalobce byl okresním soudem opakovaně v dostatečném časovém předstihu vyzván k předložení znaleckého posudku či poskytnutí informace o tom, v jaké fázi se jeho vypracování nachází. Na tyto výzvy soudu žalobce nijak nereagoval a ostatně k žádnému z jednání před okresním soudem se nedostavil. Žalovaný je přesvědčen, že okresní soud není povinen odročit jednání jen proto, aby vyčkal účastníkem ohlášeného předložení listinného důkazu – posudku jiného znalce, který dosud nebyl vypracován. Okresní soud tedy rozhodl správně, pakliže žalobu zamítl. Rozsudek okresního soudu by měl být potvrzen a žalovanému přiznáno právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

12. Krajský soud přezkoumal rozsudek okresního soudu i řízení, které předcházelo jeho vydání (§ 212, 212a o.s.ř.), a to ze všech v úvahu přicházejících odvolacích důvodů, a dospěl k závěru, že odvolání nelze považovat za důvodné.
13. Okresní soud v posuzované věci vybudoval svoji úvahu o neopodstatněnosti žalobních žádání na závěru, že žalobce neunesl břemeno tvrzení a břemeno důkazní (§ 101 odst. 1 písm. a/, b/ a § 120 odst. 1 o.s.ř.). Současně s ohledem na skutečnost, že pověřený zaměstnanec žalobce se neúčastnil jednání před okresním soudem, a proto nemohl být o nedostacích svých tvrzení a absenci důkazů k jejich prokázání poučen dle ust. § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř.
14. Odvolací soud tuto stěžejní úvahu okresního soudu považuje za správnou, a to z níže uvedených důvodů.
15. Z odůvodnění rozsudku okresního soudu i obsahu spisu je zřejmé, že žalobce se podanou žalobou domáhal po žalovaném zaplacení uvedené částky, a to s poměrně lapidárním vylíčením skutkového stavu, přičemž po vydání elektronického platebního rozkazu okresním soudem a podání odporu žalovaným včetně předložení expertního posudku a doplňku posudku zpracovaného společností Kolumbus s.r.o. žalobce doplnil svá tvrzení podáním ze dne 13. 9. 2021. V něm uvedl pouze tolik, že cena prací vynaložených v souvislosti s odstraňováním škody byla výsledkem soutěže o zadání veřejné zakázky. Jako důkaz navrhl kompletní dokumentaci průběhu zadávacího řízení a dále svědky, kteří mohou rozsah způsobené škody a důvodnost provedení prací osvětlit. Dále žalobce navrhl důkaz znaleckým posudkem, jehož vypracování zadal a který ke dni podání vyjádření není hotov. Žalobce uvedl, že svědky soudu označí a předloží i vypracovaný znalecký posudek. K jednání dne 13. 9. 2021 se žalobce bez omluvy nedostavil, následně byl soudem opakovaně žádán o předložení avizovaného znaleckého posudku a posléze informován o tom, že nevyjádří-li se a nesdělí soudu požadované informace a posudek nepředloží, nezbyde soudu než nařídít jednání a pokračovat v řízení bez znaleckého posudku. Jednání bylo následně okresním soudem nařazeno na 9. 3. 2022, přičemž téhož dne datovou zprávou doručenou do datové schránky Okresního soudu v Pardubicích v 6:41:31 hodin žalobce požádal o odročení jednání z důvodu absence znaleckého posudku, který dosud nebyl dokončen a nemůže být soudu předložen. Ze spisu dále plyne, že okresní soud se pokoušel pověřeného zaměstnance žalobce telefonicky i elektronicky informovat o tom, že jednání odročeno nebude. Okresní soud konstatoval, že žádost o odročení jednání nebyla včasná ani důvodná a jednání odročil za účelem vyhlášení rozhodnutí.
16. Odvolací soud je předně nucen konstatovat, že nesdílí přesvědčení okresního soudu o tom, že by omluva (žádost o odročení jednání) žalobce z jednání dne 9. 3. 2022 nebyla včasná. Z ustálené judikatury soudu vyšších stupňů plyne, že pakliže se žádost o odročení jednání dostala do

dispozice soudce rozhodujícího ve věci ještě před zahájením jednání ve věci samé, je nutno bez ohledu na skutečnost, v jakém časovém předstihu byla tato žádost soudci předložena, považovat takovou žádost za včasnou. Tato podmínka byla naplněna i v posuzované věci. Jednání bylo nařízeno na 8:30 hodin, přičemž žádost o odročení jednání byla do datové schránky soudu doručena v 6:41:31 hodin a o tom, že jednání odročeno nebude, byl pověřený zaměstnanec žalobce informován elektronicky okresním soudem téhož dne v 8:02 hodin. Soudu, resp. soudci tak bylo nepochybně s dostatečným časovým předstihem známo, že žalobce se z jednání omlouvá, resp. žádá o jeho odročení.

17. Ztotožnit se naopak lze se závěrem okresního soudu, že žádost o odročení jednání nebyla důvodná. Ačkoliv to byl právě žalobce, kdo se podanou žalobou domáhal zaplacení v žalobě uvedené částky, nárokoval plnění, které mu dle jeho přesvědčení náleželo, tak nelze přehlédnout, že přístup žalobce k celému sporu a vedení řízení by bylo lze hodnotit jako obstrukční. Žalobce, resp. pověřený zaměstnanec žalobce se k jednání okresního soudu ani jednou nedostavil, opakovaně žádal z rozličných důvodů o odročení nařízených jednání, domáhal se výslechu svědků, jejichž jména ani adresy soudu nesdělil a též provedení důkazu znaleckým posudkem, jehož vypracování sám zadal a který přes opakované výzvy okresního soudu nikdy předložen nebyl. S ohledem na skutečnost, že při jednání odvolacího soudu pověřená zaměstnankyně žalobce uvedla, že na provedení znaleckého posudku netrvá, je zřejmé, že tento ani k vypracování zadán nebyl. Pakliže pověřený zaměstnanec za této situace opětovně okresní soud, aniž by předtím reagoval na tři urgencye soudu, žádal o odročení jednání z toho důvodu, že dosud nemá k dispozici vypracovaný znalecký posudek, vyhodnotil okresní soud správně tuto žádost o odročení jednání jako nedůvodnou. Odvolací soud tudíž procesní postup okresního soudu považuje za odpovídající poměrům posuzované věci.
18. Okresní soud tedy i správně ve věci postupoval dle ust. § 101 odst. 3 o.s.ř., věc projednal bez přítomnosti žalobce a při absenci důkazů, které žalobce navrhoval, avšak buď dostatečně neoznačil a nekonkretizoval (údajní svědci) či do jednání okresního soudu nepředložil (znalecký posudek). Žalobce z důvodu neúčasti při jednání okresního soudu nemohl být, jak okresní soud správně poznamenává, poučen dle ust. § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř. o povinnosti doplnit, upřesnit či konkretizovat svá tvrzení a následně případně poučen o povinnosti označit důkazy k prokázání svých tvrzení. Stejně tak nemohl být poučen o následcích případně spojených s neunesením břemene tvrzení a břemene důkazního.
19. K odvolacím výhradám žalobce, že skutečnosti nezbytné pro učinění objektivního závěru o skutkovém stavu byly v řízení dostatečně osvětleny a žalobce své povinnosti tvrdit a prokazovat svá tvrzení splnil již podáním datovaným dne 13. 9. 2021, se sluší poznamenat následující.
20. V předmětném podání žalobce toliko uvedl, že jako důkaz navrhuje výslech svědků, které ovšem nikterak nekonkretizoval a dále znalecký posudek, jehož vypracování zadal a jehož předmětem je učinění znaleckého závěru o výši ceny provedených oprav. Ohledně v žalobě uplatněného nároku žalobce jako důkaz navrhl kompletní dokumentaci průběhu zadávacího řízení. Takový postup žalobce v řízení však podle přesvědčení odvolacího soudu nelze považovat za určitá, jednoznačná a konkrétní tvrzení, která by specifikovala dostatečně jednoznačně v žalobě uplatněný nárok. V kontradiktorním řízení je povinností toho, kdo v řízení uplatňuje nějaký nárok (žalobce), jednoznačně a bez pochybností tento nárok konkretizovat, specifikovat z čeho se sestává a dále označit důkazy k jeho prokázání. Ve sporném řízení není povinností soudu provádět jiné důkazy potřebné ke zjištění skutkového stavu, než jaké byly účastníky navrženy. Za situace, kdy žalobce ohledně konkretizace svého v žalobě uplatněného nároku odkazoval toliko na kompletní dokumentaci průběhu zadávacího řízení, nelze takový poukaz považovat za dostatečné a úplné tvrzení ohledně prokázání v žalobě uplatněného nároku. To obzvláště za situace, kdy žalovaný v řízení předložil expertní posudek a jeho doplněk vypracovaný společností Kolumbus s.r.o., které žalobní žádání významně zpochybňovaly. Ze závěrů expertního posudku lze navíc dovodit, že výše žalobou požadovaného plnění byla významně nadhodnocena. Odkaz žalobce na zadávací

dokumentaci lze tudíž považovat skutečně pouze za odkaz bez jakékoliv specifikace či konkretizace jednotlivých položek, zejména těch, které mezi účastníky byly spornými. Lze se proto ztotožnit se závěrem okresního soudu o tom, že žalobce v tomto směru neunesl své břemeno tvrzení. Žalovaný argumentoval, že ze závěru expertního posudku se podává, že v ceně za „opravu“ poškozeného mostu jsou zjevně zahrnuty práce, které by bylo nutno provést i bez předmětné dopravní nehody. Tyto skutečnosti pak mohly být osvětleny závěry znaleckého posudku, jež žalobce sice navrhoval s tím, že zadal jeho vypracování, avšak ke dni rozhodnutí okresního soudu posudek nepředložil, stejně jako neoznačil svědky, kteří podle žalobce tyto skutečnosti mohli též prokázat. Současně lze proto uzavřít, že žalobce neunesl ani břemeno důkazní ke svým tvrzením. Na této skutečnosti pak nemohla ničeho změnit ani argumentace pověřené zaměstnankyně žalobce při jednání odvolacího soudu.

21. Tvrzení, která zaznějí, či důkazy označené účastníkem po koncentraci řízení před okresním soudem (§ 119a odst. 1 o.s.ř.), jsou nutně v rozporu s principem neúplné apelace plynoucím z ust. § 205a o.s.ř. K těmto tvrzením či důkazům v odvolacím řízení, na něž se nevztahuje žádná výjimka ze zákazu skutkových a důkazních novot, nelze přihlídnout, bez ohledu na správnost argumentace pověřené zaměstnankyně žalobce o tom, jakým způsobem je namístě v souladu s judikaturou Nejvyššího soudu ČR odškodňovat nároky plynoucí z pojištění odpovědnosti. Z důvodu neunesení břemene tvrzení a břemene důkazního však pro takový (případný) postup okresního soudu stran posouzení výše nároku žalobce nebyly naplněny podmínky.
22. Vycházejí ze shora rozvedených skutečností proto krajský soud rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný potvrdil (§ 219 o.s.ř.) včetně správného závislého nákladového výroku (sub II) který odpovídal zásadám ust. § 142 odst. 1 o.s.ř.).
23. O nákladech odvolacího řízení krajský soud rozhodl podle ust. § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o.s.ř. a v odvolacím řízení úspěšnému žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení vůči neúspěšnému žalobci. V posuzované věci jsou náklady řízení na straně žalovaného tvořeny odměnou zástupce žalovaného za 2 úkony právní služby po 11 620 Kč, a to za vyjádření se k odvolání žalobce a účast na jednání odvolacího soudu (§ 7 bod 6, § 8 odst. 1, § 11 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb), dvěma paušálními náhradami hotových výdajů po 300 Kč (§ 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb.), sedmi půlhodinami za ztrátu času po 100 Kč (§ 14 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.), jízdným advokáta žalovaného k jednání odvolacího soudu vlakem na trase Praha – Pardubice v částce 169,40 Kč a dále cestovným advokáta na trase Pardubice – Praha osobním automobilem v částce 887,95 Kč. K uvedeným částkám vyjma jízdného vlakem je nutno připočíst i 21 % DPH (§ 137 odst. 3 o.s.ř.). Celkem tak náklady řízení na straně žalovaného dosáhly 30 937 Kč. Uvedenou částku je žalobce povinen nahradit žalovanému ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta žalovaného (§ 160 odst. 1 a § 149 odst. 1 o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné.

Proti tomuto rozsudku lze za podmínek uvedených v § 237 a § 238 o.s.ř. podat dovolání ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení tohoto rozsudku prostřednictvím okresního soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, k Nejvyššímu soudu ČR v Brně jako soudu dovolacímu. Přípustnost dovolání je oprávněně zkoumat jen dovolací soud (§ 239 o.s.ř.).

Pardubice 23. listopadu 2022

JUDr. Jaroslav Chmelík, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje XXXXXXXXXX